

"Anar al Marroc és una altra història, és el nostre ral·li per un milió de coses"

L'equip de Roses Gorditos Team, format per Josep Lluís Martos i Sergi Cayuela, inicia per tercer cop el ral·li Maroc Challenge

El Gorditos Team, amb autoritats a Roses, abans de marxar al Marroc

El Maroc Challenge és un ral·li de sis etapes que s'inicia a Nador i acaba a Merzouga i on l'equip del Gorditos Team, format per Josep Lluís Martos i Sergio Cayuela, hi participaran per tercer cop al damunt d'un Citroën AX del 1990. Del 2 al 9 de desembre, l'equip del Motorclub Tocats Pels Clàssics intentarà superar el tercer lloc de l'any passat.

Anar per tercer cop en aquest ral·li del Marroc s'afronta amb la mateixa il·lusió?

Les ganes sempre hi són. Al llarg de l'any fem més ral·lis, però aquest és el nostre, el que ens agrada més, per un milió de coses. És més divertit, sobre terra, són set dies de competició i no pots dormir ni un, és un altre país, continent, tot és diferent i és una altra història.

En què es diferencia amb els altres ral·lis en què participen?

Per aquí, correm ral·lis de regularitat, en què has de fer uns trams en una velocitat establerta. Al Marroc, tens límit de velocitat i un temps màxim per fer una etapa i tot el que tardis de més, et penalitza. El màxim són 9-10 hores per etapa. El trajecte sempre va marcat, no et pots desmarcar per res del que et senyala el GPS. Aquest any estrenem l'Stella, format que s'utilitza en el París Dakar.

El circuit és el mateix que els altres anys?

Sempre va canviant i aquest cop farem voltes per avorrir. Sortim de Motril, baixem a Melilla, Nador, Merzouga, Erfoud... Abans, anàvem a la part alta de l'Atlas. Aquest cop farem dos dies de muntanya i quatre per desert pur i dur, trobarem molta sorra, ja hem comprat una pala gran.

Amb quin cotxe van?

El d'aquest any és un Citroën AX, del 1990, el dels anteriors era un Renault 6 (1985) i un Ford Sierra. El de l'any passat està circulant, però l'hauríem de refer de nou si el volguéssim tornar a portar al Marroc.

Què us fa decidir per portar un cotxe o un altre?

En comprar un cotxe, primer mires que el motor estigui bé. Calibres el percentatge potència/pes, intentes tenir un cotxe potent, però que no pesi. Allà, pots anar amb qualsevol cotxe, però has de ser realista. Has de tenir un cotxe que sigui fàcil de reparar, en el ral·li, un grup de mecànics segueixen la cursa per si tenim alguna avaria i ho arreglen durant la nit.

S'emporten molt menjar?

El primer any en vam portar molt. Allà, esmorzem i sopem en els hotels que estem, per dinar estàs en plena cursa i vas picant.

L'any passat van ser tercers de nou equips i només en van acabar quatre.

De moment, hi ha vuit equips apuntats. Participem en la categoria 4x2, que són cotxes de quatre rodes i dues motrius. Aquest any volem seguir cuidant el cotxe. Els organitzadors sempre ens diuen que el cotxe té memòria, si li fots una castanya, l'endemà se'n recorda. El primer any vam anar a sacó, vam abandonar a la meitat perquè vam xocar contra una pedra. Vam doblar el pont del motor, vam aixafar el càrter, ens van remolcar, van reparar el cotxe durant un dia i mig i no hi havia recanvis. El cotxe anava, però no estava per seguir el ral·li i vam decidir tornar, anant a 60-70 per hora. La reparació ens va costar 70 euros, no va quedar perfecte, però aquí m'haurien dit que el cotxe no es podia reparar o hauria pujat a 1.500 euros.

Quin esperit té la prova?

El Maroc Challenge és una prova que va néixer com un esperit de participació, el bonic és anar amb cotxes com el nostre, amb Panda, 4L... N'hi ha que van molt ben preparats, amb cotxes de 500 cavalls. Nosaltres sortim els últims perquè destorbem, tenim moltes possibilitats de quedar-nos enmig de la sorra, els altres no gaire.

L'esperit solidari que té els va portar a crear l'ONG Pilotes per un somriure.

Després de tornar el primer any, teníem inquietuds i vam crear l'ONG. A més del Maroc Challenge, on aquest cop portarem 150 pilotes, n'hem donat a l'Agrupació Esportiva Roses. Quan tornem del Marroc portarem pilotes a algun hospital o en algun barri complicat. Els diners per comprar-les els traiem de col·laboradors, patrocinadors, ajuntament, rifes...

Quin sistema utilitzen per repartir pilotes pel Marroc?

No hi ha un mètode, és el moment, el que et surt de dins. Podem passar amb el cotxe, veure mainada i passar de llarg, o veure un nen tot sol, parem i li donem.

Fa temps parlava de crear una escuderia a Figueres.

Vam fer la presentació i les fotos amb l'Ajuntament de Figueres, però està parat. Ho volíem fer allà perquè és la capital, la idea era molt bona. És molt diferent una escuderia que un club, volíem donar-li vida per a donar suport a algun pilot, teníem concessionaris que s'hi bolcaven. L'Alt Empordà és l'única comarca de Catalunya que no té escuderia esportiva.

Font del document:

http://www.emporda.info/esports/2017/11/29/al-marroc-altra-historia-nostre/375636.html?utm_source=rss